

Список використаних джерел

1. Алексенко А. Земельні відносини: нові повноваження ОМС і не тільки. Місцеве самоврядування. 2018. №9. URL: <https://i.factor.ua/ukr/journals/ms/2018/september/issue-9/article-39254.html>
2. Коваль Л. В., Заболотчук А. В. Облік земельних ресурсів сільськогосподарських підприємств в Україні. *Ефективна економіка*. 2018. №14. URL :http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/4_2018/46.pdf.
3. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вирішення питання колективної власності на землю, удосконалення правил землекористування у масивах земель сільськогосподарського призначення, запобігання рейдерству та стимулювання зрошення в Україні» від 10.07.2018 р. №2498-VIII.

Малишко Тетяна
студентка

Дуганець Наталія

к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

ПРОБЛЕМИ ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ РОЗРАХУНКІВ ЗА НАДАНИМИ ПОСЛУГАМИ

З метою диверсифікації джерел доходу сільськогосподарські підприємства в сучасному економічному середовищі України стали все більше займатись діяльністю з надання послуг юридичним та фізичним особам. Для деяких підприємств ця діяльність сьогодні забезпечує значну частку їх доходу.

Для сільськогосподарських підприємств, як і для підприємств інших галузей економіки, важливим є погашення заборгованості одержувачів послуг у найкоротші терміни. Своєчасне та обов'язкове повернення активів, вилучених з грошового обігу підприємства в такий спосіб, впливає на рівень ліквідності, платоспроможності, а також на одержання економічних вигод у майбутньому від використання повернутих в оборот ресурсів.

За таких умов на бухгалтерський облік розрахунків з одержувачами послуг покладається завдання забезпечити контроль за своєчасністю та повнотою погашення заборгованості контрагентами за наданими їм послугами.

Проведені нами дослідження показали, що проблеми відображення в

обліку розрахунків за наданими послугами можна поділити на суто облікові та такі, що впливають на нього опосередковано. До останніх належать правові та фіскальні аспекти розрахунків.

На сьогодні в бухгалтерському обліку відсутній єдиний комплексний підхід щодо розробки різних типів класифікації дебіторської заборгованості, неефективними та непристосованими до вітчизняної облікової практики залишаються методи обрахунку резерву сумнівних боргів, передбачені національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку. Проблемою є також відсутність достатнього контролю за станом та обсягами сумнівної та безнадійної заборгованості підприємств. Крім цього, на облікову практику ще досі має негативний вплив неузгодженість податкових та облікових підходів до визнання доходу від реалізації послуг за першою подією та можливість віднесення резерву сумнівних боргів на зменшення оподаткованого доходу суб'єкта господарювання.

На практиці названі проблеми взаємообумовлені. Найчастіше правові аспекти розрахунків визначають застосування того чи іншого підходу та інструменту бухгалтерського обліку. Умови розрахунків за наданими послугами обумовлюють форму розрахунків та спосіб платежу, що у свою чергу впливає на момент визнання дебіторської заборгованості підприємства та доходу від реалізації послуг.

У практичній діяльності неякісна договірна робота призводить до виникнення правових підстав для визнання укладеного договору нікчемним, наслідком чого стає втрати активу – дебіторської заборгованості. Слід зазначити, що в цьому випадку погашення таких витрат за рахунок створеного резерву сумнівних боргів, як то вимагає П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість» [1], вбачається недоцільним, адже дебіторська заборгованість, що виникла за такими розрахунками, не може вважатись сумнівною або безнадійною. Вона взагалі перестає існувати.

На нашу думку, вартість такого об'єкту, що втратив ознаки активу, в цьому випадку слід списувати, скоріше за все, на інші витрати операційної діяльності (дебет рахунку 949 «Інші витрати операційної діяльності»), з подальшим віднесенням на зменшення фінансового результату підприємства.

В той же час, віднесення цих витрат до операційної діяльності є доволі умовним у зв'язку з тим, що чіткого визначення такої діяльності вітчизняні положення (стандарти) бухгалтерського обліку не містять [2]. Проте виходячи з положень Інструкції про застосування плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій [3], можна зробити висновок, що «зникнення» дебіторської заборгованості, хоча і відбувається у ході діяльності підприємства, зв'язок з виробництвом та реалізацією продукції (робіт, послуг) при цьому втрачається, а отже зазначені підприємством втрати можуть бути віднесені на збільшення його інших витрат.

Зміни податкового законодавства України, які відбулися в останні роки,

нажаль не вирішили проблем, пов'язаних з узгодженням методик відображення в бухгалтерському і податковому обліку створення та використання резерву сумнівних боргів [4]. Акцент на «фіскальному» вирішенні проблеми суперечить загальноприйнятим обліковим товариством принципам бухгалтерського обліку.

На нашу думку, віднесення на витрати діяльності сум відрахувань у резерв сумнівних боргів слід проводити на підставі класифікації дебіторів та їх заборгованості на основі комплексного показника платоспроможності, який має визначатись за результатами проведеного аналізу історії розрахунків за попередніми угодами, термінів прострочення погашення заборгованості. Показник має також враховувати результати перемовин з контрагентом з приводу простроченої заборгованості, його відмову або погодження на реструктуризацію заборгованості, запровадження процедури поступового її погашення.

Зазначимо, що використання методу оцінки резерву сумнівних боргів, який групується на платоспроможності дебіторів, доцільно лише для суб'єктів господарювання середнього і малого бізнесу, які мають обмежене коло постійних покупців (замовників) та щодо яких є можливість одержати достовірну інформацію про їх фінансовий стан.

Корисність інформації про стан розрахунків залежить від оперативності її одержання. Значно покращити оперативність обліку розрахунків з одержувачами послуг може автоматизація обліку. Найкращий результат забезпечує впровадження телекомунікаційного обміну інформацією між автоматизованими робочими місцями облікових працівників з використанням комп'ютерних мереж. Використання також зовнішньої комунікації дає можливість створити в обліку базу контрагентів та договорів, щодо яких існують сумніви, а також своєчасно висувати претензії та запобігати втратам підприємства.

Програмні продукти, що використовуються для ведення бухгалтерського обліку підприємствами України, не враховують особливості послуг, які надаються сільськогосподарськими підприємствами. За своєю суттю це є різні види сільськогосподарських робіт, які виконуються механізованими підрозділами агропідприємств. Вони підлягають вимірюванню, переважно в гектарах, квадратних метрах виконаних робіт, або в годинах механізованої праці, що має бути відмічено в картках номенклатури товарів (послуг).

З метою удосконалення в умовах автоматизації планування і обліку розрахунків за наданими сільськогосподарськими підприємствами послугами, перспективним, на нашу думку, є запровадження механізму оформлення замовлень на виконання сільськогосподарських послуг. Формування замовлення на одержування послуг дає можливість проводити ефективне планування роботи механізованих бригад в період весняних і осінньо-польових робіт, здійснювати контроль оплати наданих послуг, в тому числі за авансами одержаними.

Список використаних джерел

1. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку: Наказ Міністерства фінансів України від 08.10.1999 №237. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0725-99> (дата звернення: 21.11.2018).
2. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 №73. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13> (дата звернення: 21.11.2018).
3. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: Наказ Міністерства фінансів України від 30.11.1999 №291. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99> (дата звернення: 21.11.2018).
4. Податковий кодекс України: Закон від 02.12.2010 №2755-VI. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 21.11.2018).

Окіпняк Марина

магістр спеціальності 071 «Облік і оподаткування»

Борковська Валентина

к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування

Дуганець Наталія

к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування

Подільський державний аграрно-технічний університет

м. Кам'янець-Подільський

ОБЛІК І УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ САНАЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Успішний розвиток та функціонування кожного господарюючого суб'єкта в першу чергу залежить від своєчасного та адекватного реагування його керівництва на появу перших симптомів кризи та розробку дієвих заходів щодо нейтралізації її негативних наслідків. Збільшення кількості збиткових підприємств та тих, що знаходяться у процедурі банкрутства свідчить про невідповідність існуючої системи управління підприємств до умов ринкового середовища.

Недосконалість законодавчо закріпленого механізму оздоровлення суб'єктів господарювання та відсутність практичного досвіду успішного проведення санації породжує необхідність розробки теоретико-методичного забезпечення процесів управління санаційними заходами, а саме: методів, прийомів та інструментів їх реалізації в системі управління підприємством.